

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.
NaturErhvervstyrelsen.
Karsten Biering Nielsen
Sendt som e-post: miljo@naturerhverv.dk

Vingsted, den 28. april 2014

Danmarks Sportsfiskerforbunds høringssvar til ændring af Randzone- og miljømålsloven J.nr. 14-0120-000005:

Danmarks Sportsfiskerforbund har modtaget ovennævnte lovforslag til høring og skal i den anledning udtale følgende.

Indledningsvis må DSF konstatere, at der ikke ligger andre faglige begrundelser til grund for lovændringer end at det i forbindelse med vækstplan for Fødevarer af 2. april 2014 var et ønske at sikre en bæredygtig udvikling i det danske råvaregrundlag, samt styrke landbrugets og fødevarerektorens konkurrenceevne, samt at landbrugere har givet udtryk for en betydelig tvivl om den faktiske placering af randzonerne.

Konsekvenserne af vækstplanen vil være øget udledning af næringsstoffer og sprøjtegifte til vandmiljøet, ringere miljøtilstand i vandløbene og en dårligere naturtilstand.

Da randzonerne indgår som det vigtigste enkeltstående kvælstof- og fosforvirkemiddel i indsatsprogrammet i forslagene til vandplaner for vandrammedirektivets 1. planperiode (2010-2015), er der en yderligere manko i kvælstofindsatsen, som vi må konstatere endnu engang er udskudt.

I forhold til vandmiljøet var det forventningen, at randzonerne skulle bidrage med en årlig reduktion af kvælstofudvaskningen på indtil 2.550 ton og af fosforudvaskningen på indtil 160 ton. Randzoneloven skulle endvidere bidrage med op til 50.000 hektar nye naturarealer. Endelig skulle etableringen af randzonerne som en synergieffekt bidrage til at reducere skadevirkningerne på flora og fauna som følge af pesticidanvendelsen og et forbedret klima gennem reduktion af udledningen af drivhusgasser.

Det er endnu engang de hårdt tiltrængte natur- og miljøforbedringer der må "betale", og endelig er det den brede danske befolknings adgang til naturen, der må holde for da der var stillet 50.000 hektar ny natur med offentlig adgang i udsigt.

At det i bemærkninger konstateres at ændringen af randzonenlovens anvendelsesområde medfører en reduktion i de forudsatte miljøeffekter, der er angivet i de foreliggende forslag til vandplaner, er ikke overraskende. Men at de effekter, som dermed ikke længere opnås, udskydes igen og vil indgå i drøftelserne om fastlæggelsen af indsatsniveauet i de kommende vandplaner for vandrammedirektivets 2. planperiode (2016-2021), er en skamstøtte for den danske regerings naturindsats. Altså endnu en forhaling – eller rettere endnu en udsættelse af en planlagt og nødvendig indsats for miljøet.

Som beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, er DSF enig i at lovændringen kan have betydning for den traktatbrudssag, som EU-Kommissionen indledte mod Danmark i februar 2014 som følge af manglende vedtagelse af vandområdeplaner for vandrammedirektivets 1. planperiode.

Hvis ikke EU-Kommissionen vil tillægge lovforslagets konsekvenser for indsatsprogrammet i forslagene til vandplaner for vandrammedirektivets 1. planperiode, vil det overraske DSF. De i forvejen uambitiøse vandplaner, er nu yderligere devalueret og målopfyldelse i 2015 for de udpegede vandsamlinger er endnu længere væk end før lovforslaget.

Vandplanerne bidrager desuden til Danmarks opfyldelse af Habitatdirektivet og Fuglebeskyttelsesdirektivet, idet de medvirker til at reducere belastningen af akvatiske habitatnaturtyper og levesteder for arter, hvis bevaringstilstand er ugunstig.

Det oprindelige faglige oplæg til reduktion i kvælstofbelastningen var på 33.000 tons. I forbindelse med den politiske behandling af 1. vandplanperiodes vandplaner, blev indsatsen reduceret til 19.000 tons, hvoraf indsatsen på 10.000 tons blev udsat, så der skulle alene foretages en indsats for 9.000 tons.

Med dette lovforslag forventes en halvering af randzonearealet fra 50.000 til 25.000 hektar, hvilket får den konsekvens at der mangler $\frac{1}{2}$ delen af den indsats som de 50.000 hektar ville medføre, mere præcist 1.225 tons kvælstof og 80 tons fosfor.

Dette tal er givet endnu højere, da det i vækstens hellige navn desuden er besluttet at kravet om efterafgrøder nedsættes betydeligt, og ændret vandløbsvedligeholdelse udgår som virkemiddel i vandløbsindsatsen i vandplanerne for næste periode. Sidstnævnte er det bedste og billigste af de mange virkemidler der er meldt ind til vandrådene – virkemidlet kunne endda spare samfundet for en udgift til grødeskæring, hvor det på grund af vandløbenes faldforhold, ikke vil genere de afvandingsmæssige interesser.

Endelig vil synergieffekten af loven i forhold til klima blive reduceret med 50.000-100.000 CO₂-ækvivalenter, og medføre en mindre stigning i brugen af pesticider. DSF er ikke helt klar over hvad "en mindre stigning" dækker over, men det er et faktum at jo længere afstand der er fra intensiv dyrket mark til åbent vand, des bedre er beskyttelsen.

Danmarks Sportsfiskerforbund er enig med Jørn Jespersen, formand for regeringens Natur- og Landbrugskommission, der efter offentliggørelse af vækstplanen udtalte:

"Denne aftale tilgodeser konkurrenceevnen. Meningen med vores anbefalinger var, at både natur, miljø og konkurrenceevne skulle forbedres, så derfor håber jeg, at der hurtigt kommer nogle tiltag på natur og miljø".

Men Danmarks Sportsfiskerforbund vil præcisere at det haster med konkrete initiativer. Vi har i den forbindelse konstruktive forslag at bidrage med. Vi finder der er et behov for at få omlagt cirka 200.000 ha vandløbsnære lavbundsarealer i ådalene til ekstensiv landbrugsdrift.

Arealer der for en stor dels vedkommende allerede nu er dyrkningsusikre. Disse arealer kunne med stor fordel indgå i klimatilpasningsplaner rundt i kommunerne. En start kunne være, at de randzoner, der bliver tilbage langs beskyttede vandløb og søer, gøres bredere, men der skal meget mere til for at det danske vandmiljø kan opnå god miljøtilstand.

Venlig hilsen

Lars Brinch Thygesen
Miljøkonsulent

